

PSALM 166

T Bernhard Severin Ingemann 1843

Edvard Evers 1902. Bearb.

M 1400-talet/Hans Kugelman 1540

1. En Fa - der oss för - e - nar, en her - de
ett dop som al - la re - nar, ett fräls - ning -
och en få - ra - hjord, en röst från tu - sen
ens och li - vets ord,
mun - nar, en själ i al - las röst, ett
bud som frid för - kun - nar, en tro med e - vig
tröst, en kär - lek och en läng - tan och
sam - ma mål till sist, ett slut på al - las
trång - tan, ett liv i Her - ren Je - sus Krist.

2.

Så får vi hoppfullt vandra
i tro och bön vår pilgrimsgång
och sjunga med varandra
det frälsta Sions segersång.
I mörker och i fara,
i trångmål och i nöd
trygg skådar Jesu skara
mot evig morgons glöd.
Från kors, från grav vi ilar
med saligt lov och pris
till dess vi evigt vilar
i Guds, vår Herres, paradiset.

PSALM 493

T Svensk bön 1780 (vers 1)

Siri Dahlqvist 1911. Bearb.

M Ivar Widéen 1919

1.

Gud som haver barnen kär,
se till mig som liten är.
Vart jag mig i världen vänder,
står min lycka i Guds händer.
Lyckan kommer, lyckan går,
du förbliver, Fader vår.

2.

Gode Fader, tag du vård
om oss här i denna gård,
så att far och mor får vara
friska glada, utan fara.
Gud som håller barnen kär,
hjälp du den som liten är.

3.

Alla barn som lider nöd,
hem, där far och mor är död,
seglare på stormigt vatten,
vandrare i mörka natten,
käre gode Fader vår,
trösta den som sorgsen går.

4.

Alla gamla tag i hand,
led dem till ditt ljusa land
genom livets nöd och vimmel.
Blinda som ej ser din himmel
eller jordens sommarskrud,
låt dem se dig själv, o Gud.

5.

Tack att ingen ensam går
som din fadersarm ej når.
Tack att dina milda händer
famnar alla folk och länder.
Tack för att du hjälper visst.
Tack, vår Gud, för Jesus Krist.

PSALM 293

T Petter Dass 1698

Ole Torvalds 1979, 1982

M Norsk folkmelodi

1. Her - re Gud, ditt dy - ra namn till ä - ra
he - la värl - den högt sitt lov skall bä - ra. Och
al - la sjä - lar, de tröt - ta trä - lar, ja, al - la
mun - nar, allt liv för - kun - nar din ä - ra.

2.

Gud är Gud om alla land låg öde.
Gud är Gud om alla folk var döda.
Om släkten svinner
och liv förrinner -
i himlens skyar
sig rikt förnyar
Guds gröda.

3.

Djupa dalar, höga fjäll skall vika,
jord och himmel falla skall tillika,
ja, i det sista
vart berg skall brista
men i detsamma
som solen flamma
Guds rike.